

Samkvæmmet med Hovedstaden, der føres igjennem denne og Frederiksfundsveien, være anderledes stillet end den øvrige.

Langt vanskeligere er Stillingen for Ringkjøbing Amt med c. 26 Mil Hovedlandevei, der ikke vil kunne vedligeholdes ved den hidtidige Veiskat af Amtet (73 $\frac{1}{2}$ pr. Tde. Hartkorn) men vil kræve et Tilskud af henved 10,000 Rd. aarligt. At Veiskatten har andraget gennemsnitligt 73 $\frac{1}{2}$ pr. Tonde Hartkorn i de sidste 10 Aar, hidrører tildeels fra, at der i disse Aar er udført betydeligt Grundforbedringsarbejde, men Amtet har dog ingen Anledning til at besvære sig over denne Størrelse; thi det har paa den anden Side ifkun 29 Mile mindre Landevei og en lav Hartkornansættelse. Men Amtets Forhold ere dog saaledes, at det maa erkjendes ubilligt desuden at paalægge det 10,000 Rd. aarligt, isærdeleshed da det desuden skylder over 350,000 Rd. til Veikassen, som af denne er udlagt til Dækning af Amtets $\frac{1}{3}$ af Udgifterne ved Hovedlandveienes Anlæg i Amtet.

Commissionen kan dog ikke tilraade for dette ene Amts Skyld at opretholde Veiskattens Oprævelse for Statskassens Regning, for igjen af denne at fordeles som Subvention til de enkelte Amter; thi foruden at man derved træder andre Amter nærmere end ønskeligt og opretholder en temmelig kunstig Institution, der i Forhold til det, der derved skulde opnaaes, kræver for store Bekostninger med Bestyrelse, Oprævning og Revision, saa formener Commissionen, at det er langt at foretrække til Gjennemførelse af den foreslaaede nye Ordning at komme Amtet til Hjælp ved en rundhaandet Reduction af dets Gjæld til Veikassen. Ringkjøbing Amt vil derved opnaae at have faaet sin Hovedlandevei, der har befriet Amtet for en stor Deel af Byrden af mindre Landevei, anlagt med en ubetydelig Udgift i Forhold til andre Amter, og det maa da finde sig i at bære en lidet større Udgift til deres aarlige Vedligeholdelse.

Opmærksomheden skal endnu blot henledes paa, at der ved en omhyggeligere Undersøgelse af Detaillerne, end Commissionen har kunnet anstille, maaskee ogsaa vil findes Anledning til

at reducere Gjælden for enkelte andre af de jydste Amter, men da dette, saavidt skjønnes, maa skee ved Lov, vil der senere være rigelig Leilighed til at gjennemtrænge disse Forhold, naar Veien, der skal følges, engang er givet.

Ved Veivæsenets Udlosning fra Statsstyrelsen og Veiskattens Ophør som Indtægt for Statskassen, vil det være nødvendigt at ordne og opløse den saakaldte Veikasse, der mere eksisterer som en Fiction end som en virkelig Tilværelse; — den er et Reguskab, som hidtil ikke er blevet aflagt; hvis Debet side ifkun er en Sammenstilling af de Beløb som Statskassen i Aarenes Lob har bidraget til Hovedlandveienes Anlæg, og hvis Creditside indeholder Fordringer paa Amterne og Kjøbstæderne for resterende Andele af de umiddelbare Bidrag til Udgifterne til Hovedlandeveie, til Beløb c. 625,000 Rd., fremdeles de aarlige Indtægter af Bomindrader og Veiskatten samt nogle Indtægter af 2 Bomhuse og 1 Beimandshuus. Da Kassens Tilgodehavende ikke forrentes og kun langsomt amortiseres, og Veiskatten efter Forordningen 29de September 1841 § 17 c selv med Tillæg af Bomindraderne ikke let giver noget Overskud, saa synes Statskassens Fordring, der alene har Expectance paa at refunderes ved Hjælp af dette Overskud, ikke at have nogen stor Værdi og er uden tvivl heller aldrig paaregnet som en Værdi, idetmindste er den i Statshuusholdningen intetsteds opført som Activ for Statskassen. Fordringen, der alene rettes imod Hartkornet, kan ogsaa forsaavidt betragtes som en reen Versur, som det samme Hartkorn ialfald ad anden Vei for en væsentlig Deel maa fyldestgjøre Statskassens Behov, og det er neppe uden Foie her at fremhæve Billigheden af, at de Kræfter, som ved Siden af Hartkornet bidrage til at bære Statskassens Fordringer, ogsaa yde deres Bidrag til Hovedlandeveie, der ikke ere byggede alene i Hartkornets Interesse.

Commissionen tager derfor ikke i Betænkning at foreslaae Statskassens saakaldte Tilgodehavende udfroget, forsaavidt det ikke kan dækkes af de Summer, Veikassen har Fordring paa hos Amterne og Kjøbstæderne for Udlæg